

BÄFVERNYTT

Nr 12 AUGUSTI 1995

MEDLEMSBLAD FÖR
HÄRNÖSANDS SLÄKTFORSKARE

TIDEN OMKRING UPPSALA MÖTE 1593

Släktforskning i ett historiskt sammanhang

av Barbro Anderson

- Har du också präster i släkten? var det någon som frågade i början av min släktforskning. Och frågaren kunde stolt visa upp en mängd noteringar hämtade från Härnösands stifts herdaminne.

- Nä, inte alls, sa jag tvärsäkert - men samtidigt litet avundsjukt. Det är bara smeder och bruksfolk hela vägen. Och så några torpare och bönder förstås, fortsatte jag. Frågan ställdes medan jag höll på med förfäderna på min mammas sida och jag skulle inte ha sagt nej så kategorisk. För när jag började nysta på farssidan och kom till farmors förfäder, nog dök det upp några präster allt. Som bl a varit verksamma i Markaryd, längst ner i Smålands sydvästligaste hörn inte långt från Skånegränsen. I Växjö stifts herdaminne står om Petrus Erlandi, kyrkoherde i Markaryd 1586-1612, att han "underskrev 1593 Uppsala mötes beslut och var 1598 riksdagsman".

- Jaha, tänkte jag, va' trevligt med en förfader som varit riksdagsman. Men vad var Uppsala möte? Djupt nere i minnets dunkla vrå, pinglade en liten klocka, som sa mig att jag hört talas om det tidigare. Vad jag nu berättat hände i mitten av 1970-talet. Så blev det 1993 och Svenska kyrkan firade jubelår. Det var 400 år sedan Uppsala mötes beslut. Nu måste jag helt enkelt ta reda på, vad det var för ett märkligt möte.

Om Uppsala möte har sagts, att det "betecknar den lutherska reformationens fulla genombrott och konsolidering inom den svenska kyrkan" (NFB) och att det "utgör en milstolpe i Svenska kyrkans historia". Här erkändes och antogs Augsburgska bekännelsen från 1530, som den rätta sammanfattningen av den kristna trons huvudinnehåll (Eckerdal, s. 5). Men för att få en något fylligare bakgrund till den tidsepok min förfader kyrkoherden och hans familj levde i, läste jag lite mer, något som kan sammanfattas ungefär så här. Och kanske kan även någon annan Uppsala-mötesättling finna intresse av denna sammanfattning?

Tiden före Uppsala möte var lindrigt sagt mycket rörig i Sveriges historia, både ur allmänpolitisk och kyrklig synvinkel. Det var nog inte alla gånger så lätt att vara en kyrkans tjänare. Antingen man var katolik, protestant eller någonting mitt emellan. Efter den danske kung Kristians kröning till svensk kung den 4 november 1520, blev hans och hans anhängares framfart mycket våldsam. Den 8-9 november avrättades bortåt hundra personer i Stockholm. Händelsen är känd som Stockholms blodbad. Bland de avrättade fanns biskoparna i Strängnäs och Skara, Gustav Vasas far och hans svåger. Avrättningarna föregicks av domstolsförhandlingar. I domstolen fanns bl a den 1517 avsatte ärkebiskopen Gustav Trolle. Huvudanklagelsen var uppenbart kätteri - Sverige var ju fortfarande en del av den romersk - katolska kyrkan. Men de avrättade hade också motsatt sig danskarnas maktkonsolidering. Samlande gestalt i motståndskampen blev snart Gustav Vasa, som understöddes av handelsstaden Lybeck. Allteftersom upprorsrörelsen vann framgång, anslöt sig den svenska rådsaristokratin. År 1521 valdes Gustav Vasa till riksförståndare och 1523 till kung. Flera danskvänliga biskopar fick nu lämna landet och nya tillsattes under Gustav Vasas medverkan. Dessa hade en försvagad position eftersom de inte fått biskopsvigning i Rom. Angelägenheter mellan kung och kyrka fördes dessutom hela tiden mot bakgrund av reformationen. Den lutherska lärans främsta förespråkare var Olaus Petri och Laurentius Andrae, som snart knöts till Gustav Vasa.

För att betala skulden till Lybeck krävde kungen 1522-23 stora "silverhjälp" av kyrkan och 1526 beslöt om indragning till kronan av kyrkans tionden. I juni 1527 sammanträdde så riksdagen i Västerås.

Styrelse

Ordförande	Roland Ek	Finsvik 2327	0611-660 81
Sekreterare	Katarina Hultin	Fagottgat 43	0611-243 49
Kassör	Agneta Olofsson	Kastellgatan 26	0611-221 85
Ledamot	Margareta Grafström	Hälletorp 859	0611-221 71
Ledamot	Folke Åsén	Lotsv 16	0611-202 27
Suppleant	Thord Bylund	Granudden 2	0611-203 16
Suppleant	Lennart Björklund	Hälletorpsv. 26	0611-179 86

Revisorer

Ordinarie	Stig Brunnéd	Helgumsbro 14	0611-751 00
Ordinarie	Lars Drejare	Seminarieg 9B	0611-231 77
Suppleant	Lennart Hellsten	Hovsgatan 56	0611-194 95

Valberedning

Smnkallande Tony Jonsson
Klarinettgatan 23

Ordinarie	Karin Lundkvist	Brännavöägen 88	0611-233 22
Ordinarie	Rut Westberg	Skeppsbron 33	0611-223 23

Klubbmästare

Märta Hall	Sehlstedsv 6C	0611-11542
Kerstin Drejare	Seminarieg 9B	0611-231 77

Redaktionskommitté

Redaktör	Roland Ek	Finsvik 2327	0611-660 61
	Agneta Olofsson	Kastellgatan 26	0611-221 85
	Folke Åsén	Lotsv 16	0611-142 52

Nya medlemmar

Nils Allard Härnösand
Harry Wesell Härnösand
Ulf Nilsson Torshälla
Anna Katrin Eriksson
Härnösand
Tage Ljunggren Härnösand
Britt Carin o Rune Hörnberg
Ålandsbro
Sören Hillbom Härnösand
Astrid Hultin Härnösand
Clas Mooe Härnösand
Kerstin Sjölander Härnösand

**GLÖM EJ
HYLLAN!!**

Vilken hylla undrar ni nu???
Jo, den som Härnösands släktfors-
forskare har på LANDS-
ARKIVET !!

Här finner ni pärmar med
andra släktforsknings-
föreningars tidningar och utdrag
från Härnösands dombok året
1796.

MATERIALFÖRVALTARE

Tony Jonsson

**Medlemsavgiften är 70:-. Familjemedlem 35:-.
Företag/Föreningar 200:- Postgirokontot är 43 61 16-8**

BÄFVERNYTT

Denna förnämliga tidning säljs även
i lösnummer om så önskas. Priset blir
då 20kr + porto. Vänd er till vår kassör
Agneta Olofsson!

Glöm ej att anmäla adressförändring

MEDLEMMAR!

Hjälp önskas med att fylla tidningen
stora som små bidrag mottas
tacksamt.

Folke o Agneta

HÖSTENS AKTIVITETER

6/9 alt 7/9 **BO G. HALL** - se annons 4/9 VA NN

4/10 **PER ÅGEBRANT - MAGNUS HUSS** - Läkaren

4/11 se annons 2/11 VA och NN

6/12 se annons 4/12 VA och NN

Plats: ARKIVHUSET, Nybrogatan 17

Tid: kl 19.00

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Åter har vi den härliga sommaren här igen. Många har då kanske mera tid att släktforska och att besöka platser och orter där fäderna har levat och verkat. Detta gör släktforskningen mer levande. Man kanske också träffar släktingar som man inte sett på årtal.

Här i Ångermanland finns rika möjligheter att släktforska med först och främst landsarkivet i Härnösand och med SVAR:s fina anläggning i Ramsele. Dock är det tråkigt att SVAR nu tvingas lägga ned sin anläggning i Sandslån. Den var ett bra komplement på så sätt att man även hade mikrokort på angränsande län söderut till Västernorrlands län. Min förhoppning är att dessa mikrokort överföres till landsarkivet i Härnösand.

Till riksstämman med olika aktiviteter och utställningar i Stockholm hoppas jag att så många som möjligt kommer att kunna besöka.

Lokalfrågan är ännu inte löst. Kom med förslag !

Material till BÄFVERNYTT behövs !

Beträffande höstens mötesprogram se annan plats. Kom gärna med förslag till olika aktiviteter eller föredrag !

Att starta olika forskningsprojekt kan ju vara något att samlas kring. Kom med förslag !

Till sist vill jag hälsa alla välkomna att delta i hösten möten !

Roland Ek

MANUSSTOPP BÄFVERNYTT 13 DEN 15 NOVEMBER

HÄRNÖSANDSBO - PÅVLIG SOLDAT OCH FRÄMLINGSLEGIONÄR

Julaftonen 1874 anlände ett brev från utlandet till en gård i Söråker. Bonden Olof Felldin öppnade kuvertet och började läsa:

"Högtärade Farbror och Faster! I torden blifva förundrade att bekomma ett bref från Paris, men nu vill jag ändteligen efter 10 års tystnad skriva till Norden, till de få som ännu finnes af mina släktingar...."

Avsändare var Olofs trettioårige brorson Johan, uppvuxen i Härnösand. Han hade märkliga ting att förtälja men bad först om ursäkt:

"I måsten förlåta mig ty jag skrifver numera svenska språket rätt illa, emedan jag talar det högst sällan. Jag talar mest franska, italienska och tyska".

Sedan berättade han att han haft tjänst i österrikiska och franska arméer, krigat i Italien, fått ett sabelhugg i huvudet och suttit fången i Tyskland. Nu skulle han resa till Afrika och bli löjtnant i franska främlings-legionen.

"Gud allena vet om jag någonsin mera återser den svenska jorden", slutade han. Ett medsant fotografi visade honom iklädd paraduniform med flera ordnar på bröstet.

Detta var inledningen till fem års brevväxling mellan Sahara och Söråker. Sous Lieutenant Jean Felldihj som brorsonen kallade sig - med j:et uttalat "sch" - skildrade målande sin krigartillvaro i öknens hetta.

"Infödingarna är ytterst hatfulla" skrev han. "En arabisk stam har gjort uppror — om de kommer vill jag visa dem att en svensk norrlänning kan taga emot dem med varma servetter". Han lugnade farbrodern: *"Min revolver har mer än en gång i sista ögonblicket räddat mitt liv".*

Hans kompani förflyttade sig från befästning till befästning långt söderut. *"Mången gång var vi tvungna att marschera hela dagen och en del av natten för att finna en källa som mer än en gång var uttorkad när vi kom fram. Vad var att göra? Att döda en kamel och ta det vatten som detta djur bevarar mången gång ända till fyra dagar i magen. Tänk er detta vatten!"* uppmånade han sina släktingar.

Han hälsade till bekanta och frågade intresserat efter deras liv i snö och is: *"Har vintern varit sträng hos er, går comersen bra, hafven I haft god gröda detta år?"*

Kom hem !

De flesta breven adresserade Johan till sin jämnåriga ogifta kusin Olivia som bodde hos sina föräldrar i Söråker. Han skickade henne fjädrar från en stor örn som han skjutit och en pressad ökenblomma.

"Jag hade gärna velat sända Farbror en lejonhud för hans släda", tillade han, *"men de är så dyra att jag ej måktat att kunna köpa den. Jag vill hellre döda Lejonet med egen hand!"*

Förskräckt tog Olivia del av Johans hemska skildringar. Halva hans kompani strök med i striderna mot araberna. Själv sårades Johan av en kula i huvudet och insjuknade i dysenteri.

Olivia bönföll honom att återvända till fosterjorden. Men han förklarade: *"Jag har ej något hem, ty tältet är mitt hem, striden och slaktningen mitt blodiga och hemska men ärofylla och glänsande yrke".*

Han stärkte sig med tanken att han stred för Europa mot muslimer som hotade de kristna och påstod att Oscar II vid hans avfärd till Afrika sagt till honom: *"Jag kallar dig tillbaka när Sverige har nödigt dina söner. Till dess var tapper och hedra det svenska landet i Södern, i öknen och i den armé som du tjänar. För din värja som gjorde Bernadotte i Frankrike och som gjorde Gustav Wasa i Dalarne".*

Att han kände hemlängtan framgår av hans ständiga P.S. till Olivia: *"Skriv snart - snart - snart!"*

Johans sista brev från öknen är daterat i mars 1879. Som alla hans andra är det en blandning av stolthet över krigstjänsten och längtan efter hemlandet.

"Ack om du min kära syster", skrev han till Olivia, *"kunde veta huru gjerna jag ville taga afsked ur denna tjänst och komma hem till Sverige igen för att där i mitt fosterland få lungt sluta mina dagar. Men emedan jag hvarken har förmögenhet eller en plats, så kan jag ej lefva i Sverige och därför måste jag troligtvis hålla ut till ändan".*

Några månader senare kom han till Stockholm. Efter mer än fyra år i främlingslegionen tålde han inte längre det afrikanska klimatet.

I påvens tjänst

Vem var denne Härnösandspojke som hamnade i Afrika? Handlingar i Härnösands landsarkiv avslöjar

en fattig barndom. Hans far från byn Filland (därav efternamnet) i Skön försökte sig på diversehandel i Härnösand men gick i konkurs. Johan, enda överlevande barnet av fyra, var sex år när fadern dog och familjens gård i Härnösand måste säljas. Han blev bagare och flyttade några år omkring i Ådalen med modern, som var krympling, till dess han begav sig till Stockholm och 1865 blev anvärvad vid Kungl. livgardet till häst. Där tog han korpralexamen med fina betyg. Ett år senare begärde han avsked och reste till utlandet. Varför?

Johan verkar inte helt trovärdig när han för sin farbror redogör för sin utländska bana. Han har lätt för att fantisera och förskönar verkligheten. Samtidigt undanhåller han något. Ett brev i Katolska biskops-ämbetets arkiv i Stockholm avslöjar vad.

Han hade under sin tid som gardist i Stockholm blivit katolik! Det var något upprörande i Sverige på 1860-talet. Han skildrar i brevet vilka förföljelser de övriga volontärerna utsatte honom för sedan de upptäckte att han besökte den katolska kyrkan, hur hans befäl förlöjlighade honom inför alla hans kamrater och hotade att sända honom till dårhus och hur regementspastorerna varnade honom för att inträda i satans tjänst och försökte förhindra hans utträde ur Svenska kyrkan.

Detta var mer än den till det yttre så modige soldaten Johan klarade av. Han vågade inte vara kvar vid regementet utan bad om avsked i förtid. En vecka senare upptogs han i den katolska kyrkan i Stockholm och två månader därefter deltog han i strider söder om Rom.

Någon måste ha hjälpt konvertiten från Sverige att bli antagen som menig i det påvliga utlännings-regementet Carabinieri Esteri som försvarade Kyrkostatens gränser under den italienska enhetskampen. Han utmärkte sig så när Rom omringades hösten 1870 att han fick en tapperhetsmedalj och utnämndes till underlöjtnant. Visserligen gick det illa för påven men han tackade sin svenske soldat genom att upphöja honom till riddare av S:t Gregorius den Stores orden.

Allt detta förteg Johan för sina släktingar i Söråker. Han förstod att de skulle förfasa sig om de fick veta att han antagit den katolska läran och fruktade att de skulle ta avstånd ifrån honom. Vem som förärat honom hans ordnar som han var så stolt över, berättade han inte.

Att Johan for utomlands och valde att stanna där berodde alltså kanske mindre på äventyrslystnad än på fruktan för att bli utsatt för hån och förakt i hemlandet. Dessutom, som han skrev till Olivia: "Med vad kan jag leva i Norden, jag är ju fattig, jag har blott mitt svärd, min ära och mina blessyrer!"

Blöda och dö för Norden

Men så befann han sig åter där. Skulle han nu få förverkliga sin dröm att "få blöda och dö för den höga adla Norden"?

Särskilt glansfullt blev det inte. Hans fina utländska vitsord hjälpte honom till en anställning som underlöjtnant vid Gotlands nationalbeväring, en föga ansträngande tjänst som innebar att han några dagar om året skulle leda landstormens övningar på Gotland. Inför trupp var han inte lyckad. Han skrek nämligen av gammal vana ut sina kommandon på franska och italienska och de gotländska mannarna stod frågande.

Mest satt han i glada vänners lag eller spatserade på Stockholms gator iförd uniform med kappan uppknäppt så att alla ordnarna syntes. Han var en snäll och egentligen tystlåten person men fick han några glas konjak - en dryck som han var van att inta före varje hård batalj i Afrika - löstes hans tunga och han berättade då de mest vidunderliga ting från sin utländska krigstjänst.

Han avancerade till löjtnant och gifte sig med en välbärgad 50-årig bokbindaränka - tio år äldre än han själv - hos vilken han fick ett ombonat hem. Att hus-trun åtföljde honom på tjänsteresorna till Gotland var mindre roligt och de glada stunderna med vännerna blev färre.

1886 avled han i bostaden i Stockholm, bara 41 år gammal. Dödsorsaken var en leversjukdom - glasen konjak hade kanske blivit för många.

Man skulle man tro att hans sällsamma livsöde därmed snart skulle vara bortglömt.

I tidningar och arkiv

Löjtnantsänkan Felldin beundrade sin mans krigargärning. Hon försåg hans grav med en gravsten i form av en vapensköld på vilken en avbruten sabel nitades fast i korsform. Sabeln fascinerade en förbipasserande pojke. Som vuxen mötte denne en person som kunde lämna upplysningar om vem som vilade i graven. Det han berättade om Johan Felldin blev till en artikel i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning 1932.

I början av 1970-talet skulle Olof Felldins gård i Söråker - belägen strax bakom den s k Centrum-kiosken - rivas. I ett skrin på vinden hittade man en tygpåse med ett prasslande innehåll. Det var breven som kommit från Johan i Afrika, sparade av Olivia. En journalist skrev om dem i Sundsvalls Tidning 1974 och breven deponerades i Härnösands landsarkiv.

Det är på det sättet och genom forskning i andra arkiv som minnet av denne härnösandsbo väckts till liv.

Barbro Lindqvist

Efterlysning

JACOB PERSSON

och

MARTA JONSDOTTER!!!

Är det någon som kan ge upplysningar om **Jacob Persson**, han var bonde i Käckelbäcksmon och anges i Viksjös husförhörböcker vara född 1779 10/11 ?? och död 1830 29/1 Mo, Ytterlänns sn, år 1810 8/7 i Viksjö gifte han sig med Magdalena Hansdotter född 1788 30/11 Käckelbäcken död 1874 29/3 Mo Ytterlänns sn. Familjen innehar ett hemman i Käckelbäcksmon, dit de kom år 1819/20, bodde tidigare i Gammelgården. Barn:

Per 10 17/9, Hans Jacob 14 28/9 (Molander), Isak 19, Anna Magdalena 22 16/6, Jan Erik 27 29/8

Denne Jacob finns några år före sin vigsel i Viksjö socken som dräng, men tyvärr finns inte noterat varifrån han kom - VET DU?

Jag har ytterligare en person som vållar mig huvudbry nämligen Lars Larssons hustru **Marta Jonsdotter** angiven född 1773. Denne Lars Larsson

och familj har jag återfunnit som bondefolk eller landbondefolk i Rogsta (1803-06) Torsåkers sn i Ytterlänns och Knäsjön (1806-26), därefter i Graninge och Björknäset. När man lämnade Knäsjön 1826 så övertas hemmanet där av en Jon Jonsson, tanken som då dök upp var att kunde detta vara en broder till Marta? Denne Jon visade sig vara son i familjen Jon Michaelsson o hustru Margareta i Södergraninge. Deras vigsel återfunnen i Ljustorp men sedan upphör alla spår av denna familj fram till de inflyttar i Graninge. Jag fann dock en bouppteckning för Jon Michaelsson här nämns ingen Marta utan endast en Margareta - så detta spår slutade här.

I en av husförhörsböckerna som familjen Lars Larsson förekommer i finns en första dotter Barbro angiven född 1801 - men var? Har sökt i Ångermanlands socknar men inte haft någon tur. Övriga barn före Graninge flytten är Margareta 03 14/4 Rogsta, Jonas 05 30/7 Rogsta, Lars 07 13/11 Hammar.

Har du någonstans i dina forskningar stött på denna familj eller hustruns föräldrar??? Tacksam för all hjälp!!

Agneta Olofsson

Kastellgatan 26

871 33 Härnösand

0611/22185

INFORMATION

FINSKA MIKROKORT

Förbundet har under året utrett frågan och funnit att mikrokort för Tornedalen och Åland finns tillgängliga hos SVAR. Övriga områden i Finland håller på att konverteras till mikrokort vid landsarkivet i Sankt Michel.

Angeläget 2/95

NORDISK KONFERANS 1996

Kommer att genomföras den 31/5 - 2/6 1996 i Köpenhamn, som då är "Kulturby 1996". Den kommer att innehålla många aktiviteter i form av föredrag, seminarier, utställningar m.m.

Angeläget 2/95

RIKSSTÄMMOR

Förbundsstyrelsen har fattat beslut att ge Värmlands Släktforskar i uppdrag att stå som arrangör för 1999 års Riksstämman.

Tidigare beslutat är:

- Riksstämman 1996 Växjö
- Riksstämman 1997 Helsingborg
- Riksstämman 1998 Jönköping (prel)

Angeläget 2/95

BJURHOLM

Personregister finns för denna församlings död och begravningsbok åren 1898 till 1920 på 50 sidor, pris 60:- + porto. Björna Hembygdsförening. Försäljning genom Anders Nordström Husumvägen 10, 890 50 Björna tel. 0662 - 10256

MATERIAL PÅ LANDSARKIVET

Härnösands Landsarkiv har normalt originalhandlingar och mikrokort från Gävleborgs län i söder till vår nordliga gräns i norr. Men förutom detta finns även mikrokort från andra delar än vårt upptagningsområde såsom:

JÄMTLAND (hela), VÄRMLAND (Fryksände, Gräsmark, Gunnarskog, Östmark), KOPPARBERG (Bingsjö-Dådran, By, Enviken, Grytnäs, Husby, Ore, Sundborn, Svartnäs, Svärdsjö och Älvdalen).

Saknar du någon så låter Landsarkivet meddela att de är öppna för förslag till inköp!

Swedish Passinger Arrivals to New York 1820 - 50

av Nils William Olsson och Erik Wikén. Den nya hopslagna, utvidgade och rättade upplagan, över 600 sidor späckade med information om över 5000 tidiga emigranter. Person- ort- och båtregister. Kommer juli-augusti. Pris 475:- (550:-) + paketporto och expedition.

Ring och beställ 031-42 33 11

Släktforskarnas årsbok 1995

Väntas från tryckeriet i Juli denna nära 400 sid ill, med artiklar av författare som Tord Bylund, Urban Sikeborg, Pontus Möller, Bo Lindwall. Ingeborg Brunkhorst, Håkan Skogsjö, Olof Cronberg och många fler. Pris 240:- (365:-).

NYFÖRVÄRV PÅ LANDSARKIVET

Brink, Stefan; Hälsinglands älsta skattelängd

Bylund, Thord; Theodor Hellman anor, Daniel Erssons ättlingar, Härnösands stift 1904-1994: präster och pastorat. Släkten Norberg, en sörkörardynasti. Ann Margrets Nolaskogsanor.

Edvardsson, Ragnar/Sjöberg, Sture m fl; Tegnäs-boken.

Engelmark, Lars/ Curtelius J.O. m fl; Register över släkten Engelmark.

Eriksson, Per-Erik; Familjeregister Örträsk socken i Västerbottens län Del 10: Västra Örträsk

Gavelin, Karl Erik; Åseleborna 1674 -1920

Hansson, A.J.; Släktbok för släkter från Stugun Jämtlands län.

Hillgren, Bror; Min släkts historia

Hjort, Bengt/Österberg, Eva m. fl; Skurkar och vanligt folk: brott och straff i släktforskningen.

Hårdstedt, Martin; Durchmarscher - soldater på marsch och skjutssande bönder.

Johansson, Ernst; Mullsjö by i Nordmalings socken: historisk sammandrag.

Karlsson, Mats; Samer, präster, bylingar och bönder: en liten bok om några ångermanlänningar.

Lilliestam, Åke; Personhistorisk tidskrift 1946-1992: register.

Lindh, Thord/Norberg Gustav m.fl; Hemsöns historia Del 1.

Nordlöf, Margit o Arne; Byutredning: Allsta by, Nora socken.

FÖRSÄLJNING

HEMSÖSLÄKTER

Daniel Erssons släktingar. Kan beställas av Härnösands Släktforskare. Insätt 175:- på postgiro 43 61 16-8. Skriv Hemsösläkter på talongen.

ANTAVLOR och ANSEDLAR

Ny satsning!! Vi tillhandahåller block och även lösa blad till bra pris! Antavleblock (20st, 4 gen) 18:- Ansedelsblock (30st) 25:-, önskas enbart ett papper 1:-/st. Försäljning på Landsarkivet och på våra möten.

BURTRÄSK

ISAK GRAPES KYRKOBOK

Genealogier 1600 - 1800 tal Kopierad, 247 sidor. Renskrivet byaregister.

Beställs hos Härnösands Släktforskare genom insättning på postgiro 43 61 16-8 av 225:- (200:- plus exp.kostnader). Skriv Burträskboken på talongen.

Fann du inte dina anfäder??

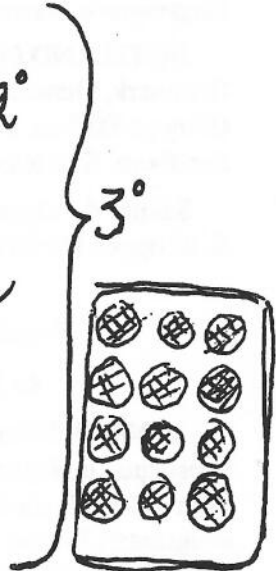
Tyvärr så saknas en del, i Burträsk boken, jag har gjort ett komplement så att knytningar kan ske med ovan nämnda register.

Vidare finns familjeregister för församlingarna Junsele, Fjällsjö, Åsele, Bygdeå och Lövsånger. Är du intresserad? Den sista inbunden övriga i lösa blad. Ring eller skriv till:

Agneta Olofsson, Kastellgatan 26,
871 33 Härnösand 0611/22185

Baka ditt eget Rindabrod!
 men Du bakeskar nj blanda til felften Bort
 utli, som Borden Fawo gjorden:

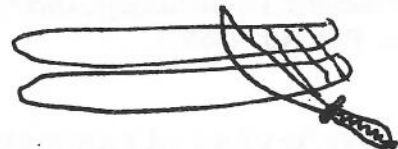
25 gr just	} 1°	} 2°
2 dl. lümmat Watten		
50 gr. Amör som smaltus	} 3°	}
½ tfl. Valt, givna från Rigsor		
3 dl. groft Roggmiöl		
3 dl. Jurstumiöl		
1 tfl. Smöröl af Rūmin		

Alt blandas ifog för som Dünor altid
 gjort (ingen Luntjögglut fur!)

Duggen måsta nj jupa. (nr. 10 min.)

Sorma Lunnan Kullar

Duffa utli 20-25 Bitfar

Kulla thum of lugg thum. Lū nt tu intill
 furavandra framför Rorfurulan af
 Piggstjip mud un stor Jopur groft
 Roggmiöl utli Borden. Lwjd för-
 fittigst utli Bōrian!

Bundad utli 225°
 gjellnbruna!

Delikata!! Margareta
 f. Hwrtorls som f. Hwrtorls!

Wändad några gångar.

Färjleden Veda - Hornö

Vad skrev de stora?

CARL LINNÆUS

Lapplandsresa år 1732

Strax vid Veda fick vi stora Ångermannån en halv 1/4 bred, med salt vatten full, ty detta är ett *sinus maris* och ej någon rätt å, här färjade vi över; då vi kom något när andra sidan, fick jag se hela raden långsefter älven föra ett skum helt vitt, brett som en aln; jag frågade orsaken, de svarade att de ej visste annor orsak än att åstråket rätt där lopp fram.

ABRAHAM HÜLPHERS

Dagbok öfver en Resa genom Norrland 1758

--- Uti Veda by lemnade wi hästarne på andra sidan ån. Stormen hade någorlunda stillat sig, så at wi utan dröjsmål kunde passera öfver den bekanta Ångermannån, som är bland de bredaste öfverfarter i riket. När storm är, få resande i flere dagar här blifwa uppehållne. På en liten båt stältes nu vår wagn. Eljest bindes twenne båtar tillsammans och ställes hälften på hwarthera, som synes nog äfwentyrligt. Öfverfarten genom 3 roddkarlars och 1 styrmans försorg skedde på 25 minuter, och war bredden här öfver 1/4.

Beskrifning öfver Ångermanland 1780

Öfverfarten vid denna Elf och stora Norrlands vägen här i Socknen, är 1/4 mil bred, och wid infallande storm ofta swår. (z) De söder ifrån kommande hafwa skjuts til Weda Gästgifwaregård jämte Elfwen, och få ombyte på andra sidan wid Hornön i Nora Sockn, hwaräst äfwen de resande norr ifrån lemna sina hästar. Pråmar kunna här ej gjerna brukas, utan sättas wagnar och större åkdon på 2 sammanbundne båtar, för at med mera lätthet i motwäder ros och öfverföras,

särdeles emedan denne emot Hafwet, af många wattu- leder ökade Elf, som är en af de störste i Riket har en stark ström. Färjkarlarne påstodo, at Elfwen på norra sidan emot Hornö berget, wore mot 90 famnar djup, men åt södra stranden emellan 10 och 20 famnar. Wid öfwerfarten i lungt wäder, är en wacker utsigt så wäl åt Hafwet emellan de nedanföre belägne holmar och skär, som til de kringbelägne strander, högder och byar. Ifrån bäge sidor bestrides färjrodden genom bönder i Weda och Hornö. I anseende til grundare wattn på Weda sidan, är en lång kostsam färjebrygga, som Socknen underhåller. Wid infallande oppsjö får Elfwen här starkare saltsmak, men eljest ringa. Lax-fisk-bygnader, hwilka här på försök blifwit anlagde, äro såsom icke lönande mäst öfwergifne.

(z) För Färjrodden njuta Weda och Hornö bymän ord. räntan af 2½ hemman. Taxa för öfwerfarten finnes här anslagen, och erlägges efier 1734 års Gästgif. ordning. Båtleja för 1 och 2 personer 9 ö, 3 personer 4 ö, 4 perso- ner och deröfwer 3 öre hwardera, för Chaise kärra eller släde 9 ö, wagn 24 ö, för häst, ko, o.s.w. 9 öre alt K.:mt. Höst och vår när öfwerfarten här för is är äfwentyrilig, måste resande söka lägenhet wid Frånö 1½ mil längre op at komma öfwer elf wen.

Sten Hörnfeldt

SANDÖBRONS STORSPANN I DJUPET

MED 40 MAN.

Ådalen hemsöktes i går (31 augusti) några minuter efter klockan 16.30 av en katastrof, vilkens omfattning med hänsyn till antalet spillda människoliv ännu icke kunnat med fullständig säkerhet fixeras, men som ur olika synpunkter bedömt torde vara en av de största, ja kanske den allra största och mest tragiska i vårt lands industriella och tekniska historia i nyare tid. Sandöbrons stora spann sjönk på några få sekunder sammanrasat och totalt spolierat i älven. Olyckan krävde 18 dödsoffer.

VA 1939

EIFFELTORNET är nu fullbordat och når en höjd af 300 meter

VA 1889

MEDLEMSTIDNINGAR

Vi har fått följande

Boden/Överluleå nr 1,2

Alma Engström berättar minnen från Sörbyn.
Anders Sandströms del II av Ofärd i Övernordanlandet
”Stormaktsvåldets prolog”.

Fagersta - SÄLLSKAPET SLÄKTFORSKARNE nr 8

Ur Sveriges rikes lag 1734. Brita Stina Anders-
dotter f 1792 Näshulta, hennes öden.

Folkare - AN-SIKTET nr 4, 1,2

Inger Chan berättar om den heliga Birgitta. Hans
Östlund låter oss veta vilka vårar/höster som var
varma/kalla och torra/nederbördsrika.

Gällivare bygdens forskarförening nr 2,3,1,2/95

Skogssamisk kultur av Kjell Åke Aronsson. Pigan
Ingrid Pålsdotters vigsel, en berättelse hur man blir gift
med en död man.

Kronoberg - KGF-NYTT nr 48

Tingsprotokoll, undamtagsbrev under 1800-talet

Lyckselebygden - SLÄKTFÅRAN nr 12

En utflyttning från Norrvik till kronotorpet FRID-
HEM.

Midälva - MGF-NYTT nr 1,2

Den roliga skolan av Barbro Andersson. Boktips ”
Från Galtströms järnbruk till SCA. Återblickar i ett
storföretags historia 1673 -1993 av Bertil Haslum”.
Margareta Olofsdotter Hasselgren - ett kvinnoöde på
1700-talet.

Ovansiljan Mora - GENKLANG nr 4

Missa inte dopvittnet.... Många källor små, ger en
hel släkt eller Många Anders Hinderssons anor i
Oxberg.

Pitebygden - ÄTT & BYGD nr 47,48

Rättegångsprotokoll från ett bondbröllop i Skellef-
teå lands år 1739. Soldaten Michael Michaelsson
Öman i Hortlax anor.

Sandviken - STAMTRÄDET nr 1,2

Historier kring Ofvansjöorginalet Jan Erik Back-
man född 1874 död 1933, född enarmad.

Släktforskare i Uppland nr 4, 1/95

Då ett bageri var ett helt litet samhälle av Märta
Tamm-Götlind. Personverser: ett viktigt komplement
till kyrkböckerna av Christina Backman.

StorStockholm- ANROPET nr 4

Kunglig släkthärva.

Söderhamn - ALIR anor nr 4

Antavla för Karl Tirén 1869 Oviken (Z) - 1955,
med rötter från Tirsta, Torps sn och Finland.

Södra Västerbotten Släktforskare - SLÄKTEN

nr 37,38-39,40,41/94 och 43/95

Anna Persdotter 1725 gift med Håkan Öhrman
1713, hennes ursprung.

Staffan Bengtssons - släktnamn i Umeå och borgar-
släkter under 1600-talet (släkter som Bäck,
Grubbman, Phil, Biur)

Tafvelin i Nordmaling och Bjurholm.

Bångskan- Johan Zackarias Bångs hustru- Anna
Greta Baudins ursprung.

Antavla Markström - Lövånger, Burträsk o Umeå
lands. Antavla Edman - Åsele, Wilhelmina, Fredrika o
Lycksele. Antavla Clara Christina Olsdotter f1869
Nordmaling.

Uppland - SLÄKTFORSKARE I UPPLAND nr 2

Bälinge kompani.

Värmland - VÄRMLANDS ANOR nr 1,2

Fältjägare Frid, Magnus Nilsson född 1819 Träskog Gunnarsskogs sn. Ernst Moritz Arndts resa i Värmland 1804.

Västerås - AROSIANA våren 1995

Folk och seder i Kila.

Västgötageralogen nr 4

Förfälskning av Mellby husförhörlängd. 9 manspersoner instämnda till tinget år 1817 för förfälskning och blads utrivande.

Åsbo - ÅSBO SLÄKTBLAD nr 2/94

Tattarna - vart tog de vägen?

Örebro - STRÖDDA ANNOTATIONER nr 13

Historien om Johanna Jansdotter f 1784 i Esböla, Hallsberg sn.

Östgöta Genealogiska F.- ÖGF- LÖVET nr 39

Några anteckningar om rusthållaren Magnus Emanuelsson från Linghem.

DIS-MITT nr 1/95

Datakommunikation via telenätet.

Sockengenealogier

Karl Hedman (1864-1931) Fältskärerna i Vasa på 1600- och 1700 talen

Karl Hedman Hantverkarna i Vasa 1611- 1869

Karl Hedman Köpmännen i Vasa 1611- 1880 (på finska)

Karl Hedman Vasa stads borgmästare och rådmän 1610-1925

SVAR inför framtiden

ny utredning framlagd

Riksarkivet har låtit en arbetsgrupp göra en utredning kallad *Översynsutredningen*, om SVAR inför framtiden.

Arbetsgruppen har nu lämnat sitt förslag till Riksarkivet. Arbetsgruppen föreslår enhälligt att SVAR per den 1 januari 1996 ombildas till egen myndighet inom arkivverket.

Vidare framläggs ett stort antal förslag som sammantagna syftar till att stödja SVAR:s fortsatta utveckling. Av dessa framgår bl.a.:

Arkiv Centrum i Kyrkhult skall utveckla och driva ett mindre ForskarCentrum för Södra Sverige.

Vidare planerar SVAR att de kommande åren etablera några ytterligare Forskar Centers, nämligen på västkusten (för västra Sverige, ev Uddevalla), i Vaxholm (för Mälardalen) och i Grythyttan (för Bergslagen).

(Angelägets anm.; Möjligheterna till lokaliseringsbidrag och regionstöd har tydligen styrt och inte närheten till kunderna)

Varje ForskarCentrum planeras ha sin egen profil och därav följande arkivinformatiosinriktning t.ex Ramsle (Nordisk genealogi), Kyrkhult (migrationsrörelser), Vaxholm (marint material, Östersjöförbindelser) och Grythyttan (bergs- och järnbruk). Utredningen föreslår också en översyn av prissättningen av SVAR:s produkter och tjänster och att i avvaktan på resultatet av denna skall priserna årligen räknas upp motsvarande inflationen.

Utredningen anser att SVAR privat-service kan medföra en årlig ökning av försäljnings- och lånevolymer av mikrokort med minst 10% (vad gäller volymen) samt en tillväxt av kundbasen med minst 5% per år.

Rapporten har gått på remiss till samtliga landsarkiv, enheter inom RA, SSA, MSA, VA och Krigsarkivet. Släktforskarförbundet har också beretts tillfälle att lämna synpunkter. Om det beramade mikrokortscentrat i Stockholm nämns inte ett ord. (se Släkthistoriskt Forum 3/95 red. anm.)

Ur Angeläget 3/95

forts från sid 1

TIDEN OMKRING UPPSALA MÖTE 1593

De förändringar som beslutades - i Västerås recess och ordinantia - innebar att kronan övertog förvaltningen av kyrkans världsliga egendomar liksom av klostrens. Men opinionen på Västeråsriksdagen visade, att brådstörtade förändringar i kyrkokulten skulle vara oklokt. I den slutliga versionen av ordinantian nämns inte heller förhållandet till Rom, och hela den kyrkliga organisationen bibehölls liksom munkväsendet och celibatet.

Den förste lutherske ärkebiskopen blev Laurentius Petri, vald 1531. Ungefär samtidigt fick de vakanta biskopsstolarna lutherskt sinnade innehavare. De vigdes till sina ämbeten av biskopen i Västerås. Brytningen med Rom var nu ett faktum. Flera avgörande förändringar kom på 1530-talet, bl a påbjuds införandet av en svensk mässa. Och på 1540-talet utvecklades statskyrkotanken. Genom superintendentämbetet (kyrkominister) inordnades kyrkan i den statliga förvaltningen. Den protestantiska kyrkans organisation genomfördes och landets första evangeliska kyrkoordning utarbetades. Vid Gustav Vasas död 1560 hade den svenska kyrkan dock inte hunnit uppnå någon definitiv stadga. Ärkebiskop Laurentius Petri förelade 1561 Erik XIV ett förslag till ny kyrkoordning. Ärkebiskopen var försiktigt konservativ vid utmönstrandet av katolska ceremonier. Enligt kungen var förslaget alltför papistiskt och antogs inte. Krig, diplomati och motsättningar till rådsaristokratin kom sedan att engagera Erik.

Vid tronskiftet 1568 fick Sverige i Johan III en regent, som genom sina polska förbindelser var väl insatt i den katolska reformismen. År 1572 antogs Laurentius Petris kyrkoordning och 1575 fick Johan prästerskapet att godkänna ett tillägg "nova ordinantia", som bl a varnade för reformatoremas skrifter. Året därpå trycktes en ny liturgi "Röda boken", som godkändes av kyrkomötet. Johan hoppades på ett samgående med Rom och aspirerade även på den polska tronen. Men allt detta förde med sig, att stridigheterna inom Sverige ökade. Förutom inom prästerskap och rådsaristokrati, fanns bland motståndarna också hertig Karl i Södermanland där Röda boken aldrig vann insteg, och Abraham Angermannus, som senare blev ärkebiskop. I november 1592 dog så Johan III. Den inrikespolitiska krisen blev nu akut. Tronföljaren Sigismund var redan kung i Polen och en påvetrogen katolik. Aristokratin måste nu bevaka sina ståndsprivilegier och hertig Karl sin självständighet i hertigdömet och sin delaktighet i riksstyrelsen. Den tilltrasslade religionsfrågan skapade en samlad opinion. Hertigen föreslog att man skulle sammankalla

kyrkokoncilium och en riksdag. Rådet avvisade riksdagsmötet, mer accepterade ett kyrkomöte.

I januari 1593 utfärdades kallelse till kyrkomötet i Uppsala den 25 februari. Syfte var att överlägga "om läran, om ceremonier i gemen, om god ordning och disciplin och om ärkebiskops- och lydbiskopsval". Det var av största vikt "att enighet både i lärdom och kyrkoseder över hela riket vara måtte" (Eckerdal, s 145-146). Minst 306 prästerliga personer kom till Uppsala, med glesare deltagande från de mer avlägsna stiftet. Förhandlingarna hölls i de nu sedan länge nedbrunna domkapitelslokalerna, Riksråden hade närvarorätt och på Uppsala slott satt hertig Karl. Till ordförande valdes teologiprofessorn Nicolaus Botniensis. Den 3 mars började förhandlingarna. Augsburska bekännelsen antogs av konciliet som lärosymbol, ett beslut som enligt en källa, skall ha sammanfattats av ordföranden med de ofta citerade orden "Nu är Sverige blivit en man, och alla hava vi en Herre och en Gud" (Eckerdal, s 149). Den 6 mars började behandlingen av det "mest ryktbara ärendet", mässordningen i Röda boken. De biskopar och präster, som slutit upp bakom denna gjorde nu offentlig avbön. Debatten utmynnade i, att man enhälligt förklarade sig stå fast vid den mässordning och de kyrkliga handlingar, som angavs i 1557 års liturgiska böcker och i 1571 års kyrkoordning. Den 15 mars valdes den landsflyktige Abraham Angermannus till ärkebiskop. Sedan förhandlingarna avslutats, skulle beslutet (konciliedekretet) utformas. Redan den 16 mars fanns en text, som vann deltagarnas gillande, däremot inte hertig Karls. Häftiga ordväxlingar utbröt och hela mötet höll på att braka samman. Flera deltagare bröt upp och började resa hem. Måndagen den 19 mars möttes hertig Karl och Nicolaus Botniensis. Hertigen godtog nu den reviderade texten. När presidieledamöterna hört detta "gingo de glada till concilium" och godkände beslutet. Mötet avslutades på eftermiddagen och deltagarna hemförlovades. Men biskopar, kapitelledamöter och professorer fick stanna kvar för att skriva under. Den 20 mars blev konciliedekretet undertecknat av dessa och av hertig Karl och ett antal riksråd. Konciliehandlingarna skulle också tryckas för att kunna spridas. Nicolaus Botniensis och Abraham Angermannus fick ansvaret för detta. Efter titelbladets inledningsord brukar utgåvan kallas *Confessio fidei*. Här finns själva beslutet, de tre trosbekännelserna från den gamla kyrkan och den Augsburska bekännelse från 1530 - "den förnämsta bland den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelseskriter" (NFB). Men det originellaste inslaget är den stora avdelningen med alla undertecknarna. Vid redigeringen har namnunderskrifterna samlats efter textsviterna, som en bekräftelse av dessa. Det var ju bara ett fåtal, som var i Uppsala och där skrev under och satte sina sigill på pergamentsurkunden (nu i riksarkivet). Men omgående gjordes avskrifter, som spreds i hela det rikssvenska området.

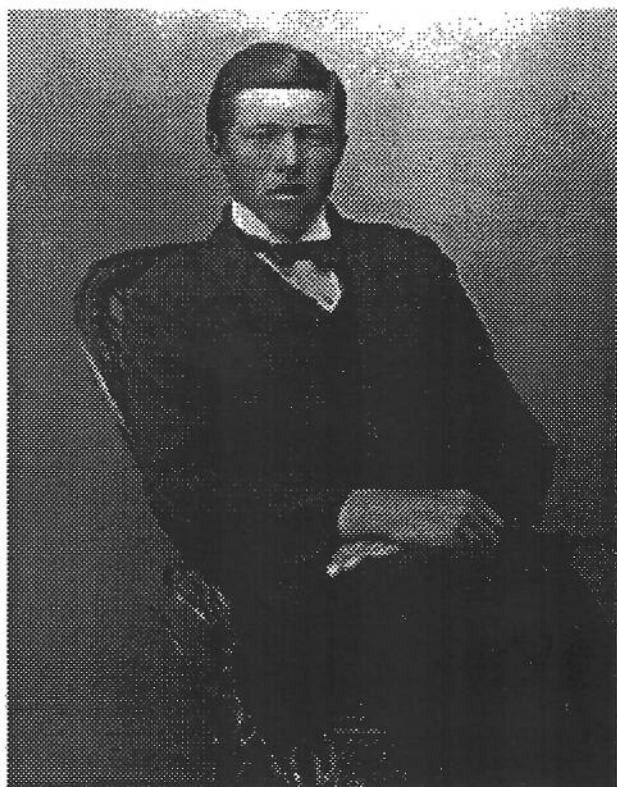
Adel, biskopar, domkapitel, präster och officiella företrädare för befolkningen i övrigt fick bekräfta beslutet. En mängd insända namnsedlar ligger till grund för den tryckta sammanställningen på inte mindre än 1.934 namn, som kom att dokumentera en landsomfattande massiva anslutning. Och bland undertecknarna hittade jag mycket riktigt också min förfader, kyrkoherden "Petrus Erlandi in Marckarijdh".

Med tanke på nutida släktforskande prästättlingar, må ur Augsburgska bekännelsen citeras några rader från den andra avdelningen som räknar upp "påviska" missbruk och som här är avskaffade. Ett sådant "missbruk" var förbudet för präster att ingå äktenskap. I Augsburgska bekännelsen sägs därför bl a: "De som icke lämpa sig för celibat, böra följaktligen ingå äktenskap. Ty Guds befallning och den av Gud inrättade ordningen kan ingen mänsklig lag och intet löfte upphäva. Av dessa skäl lära prästerna, att det är dem tillåtet att taga sig hustru. Det är även uppenbart, att prästerna i gamla kyrkan voro gifta" (Eckerdal, s 51 f).

I Växjö stifts herdaminne kan man se att Petrus Erlandi var gift med Karin Pedersdotter och att makarna, så vitt bekant är, fick fem barn. Fullmakt på sitt "prästageldh" hade han fått 1586 under Johan III:s regering. Markaryds prästgård brändes ner av danskarna, och Petrus lät på egen bekostnad bygga upp den igen. Hans tid som kyrkoherde inföll i brytningsskedet mellan den katolska och den protestantiska kyrkan. Hans smålandssocken låg visserligen fjärran från den kyrkliga och politiska maktkampens konfliktcentrum, men konkret erfarenhet av stridigheterna fick han ändå, genom att hans socken låg i dåtidens oroliga gränstrakter mot Danmark. Utan tvekan kan man konstatera, att Petrus Erlandi och hans familj fick uppleva - och lyckades genomleva - en dramatisk och farofylld tid i Sveriges historia. För oss sentida ättlingar, som kan betrakta händelserna på ett betryggande månghundra-årigt avstånd, blir det dessutom ett mycket spännande tidsskede.

Fakta är hämtade från:

Rosén. J.: Svensk historia I, Stockholm 1962.
Confessio Fidei. Uppsala mötes beslut 1593 om Svenska kyrkans bekännelse. Kommentarer av Lars Eckerdal och Per Erik Persson, Borås 1993 (Eckerdal), Nordisk Familjeboks andra upplaga (NFB),

Min Morfar Hugo Sandberg !

Hugo gick bara några år i skolan. Han fick tidigt börja arbeta i skogen tillsammans med sin far. Men trots de få åren i skolan kunde min morfar mycket bl. a om Astronomi, Naturen, Räkna m.m. Det var hans far som lärt honom allt detta.

Morfar lärde sig till skomakare, han utövade aldrig yrket, utan blev kommunalarbetare. Men skomakaryrket kom till nytta ändå, han gjorde skor till barnen sina. Han tog även på sig att laga andras skor och göra läderhandskar till dem.

Under första världskriget låg han inkallad på Ing:3 Boden. Där drabbades Hugo som så många andra av spanska sjukan, hamnade på sjukhus, låg i en sal med 16 st. Han var den ende som överlevde.

Hugo var mycket idrottsintresserad, han tävlade en tid i skidor för idrottsföreningen i Piteå. Han vann en del tävlingar. Min mor minns att varje Fettisdag ordnande han en skidtävling för kvarterets barn. Barnen fick tigga ihop priser. Efter tävlingen grillade de korv, det tyckte barnen var själva höjdpunkten på Fettisdagstävlingen.

Morfar älskade att fiska, vinter som sommar. Han kunde vara ute ifrån morgon till kväll. När det blev mitt på dagen, då fisken inte nappade så bra, la han sig och sov en stund i båten.

Katarina Hultin

Johan Peter Sandberg f. 1818-12-15 i Bergsviken Piteå lnf. Bonde G 1844	Pehr Smäll f 1792-09-06 i Bergsviken Piteå lnf Soldat i Rognäs, sedan Bonde i Bergsviken D 1860-03-31 ibm	Pehr Andersson f 1754 i Bergsviken Piteå lnf Bonde, g 1783	
Petter Anton Sandberg f 1845-03-13 Bergsviken Piteå lnf. Arbetare D 1925 Piteå stad. G 1896	Brita Mattisdotter f 1791-03-17 i Lillpiteå Piteå lnf D 1860-03-09 i Bergsviken Piteå lnf	Sophia Mickelsdotter f 1763-03-26 i Bergsviken Piteå lnf	
Brita Christina Olofsdotter f 1815 i Bergsviken Piteå lnf D 1847 ibm.	Olof Pehrsson f 1788 i Bergsviken Piteå lnf. Bonde	Matts Ericsson f 1752 i Lillpiteå Piteå lnf Bonde	
Nils Hugo Sandberg f 1897-10-20 i Bergsviken Piteå lnf Arbetare D 1962-01-19 Piteå stad	Brita Cajsa Andersdotter f 1790 i Sjulnäs Piteå lnf	Sara Ericsdotter f 1754 i Lillpiteå Piteå lnf	
Isac Vilhelm Höbinette f 1816-07-13 i Långviken Piteå lnf Dagakarlar D 1887-06-09 ibm G 1844	Isac Höbinette f 1768 i Iggesunds Bruk Njutångers sn. Bruksarbetare i Långviken Piteå lnf. D 1860 ibm	Pehr Nilsson f 1745- 05-04 i Bergsviken Piteå lnf Bonde	
Maria Eurania Höbinette f 1853-05-23 i Långviken Piteå lnf Piga D 1931 Piteå lnf	Brita Maria Andersdotter f 1780 i Finnträsk Piteå lnf D 1861 i Långviken	Brita Olofsdotter f 1753-10-20 i Pitholm Piteå lnf	
Elsa Magdalena Nilsson f 1811-01-23 i Håkansö Piteå lnf	Nils Olofsson f 1782-02-27 i Håkansö Piteå lnf Bonde G 1810-06-29	Anders Bergman f 1731-10-30 i Öjebyn Piteå lnf Riksdagsman och Bonde i Sjulnäs Christina Larsdotter f 1747-03-08 i Sjulnäs Piteå lnf	
	Catharina Andersdotter f 1786-03-07 i Kopparnäs Piteå lnf D 1827 i Håkansö ibm	Per Höbinette f 1734 i Iggesunds Bruk Njutångers sn Eldvakt	
		Brita Michelsdotter f 1744	
		Anders Stadig F 1746 i Kalamark Piteå lnf Soldat	
		Carin Olofsdotter f 1743 i Blåsmark d 1802-01-03 Finnträsk	
		Olof Carlsson f 1757 i Håkansö Piteå lnf Bonde, g 1778	
		Elsa Pehrsson f 1755 i Lillpiteå Piteå lnf	
		Anders Kopparsköld f 1761 i Kopparnäs Piteå lnf Soldat d. 1790-04-19 i Finland	
		Catharina Johansdotter f 1758 Hortlax Piteå lnf g 1783-02-07	